

знавате ли че онзи който са моли и си удря гърдытъ е поприеть на Бога, отъ гордыя който дума « *немамъ нужда отъ молитва, чистъ съмъ.* »

— Преосвещенный, рече апостолтъ съ кроткъ и серюзень гласъ : да не влѣзвамы, молижъ, въ богословскы разискванія отъ които нищо нема да са ползова религијата. Този народъ който ны слуша, е праведень, набоженъ и доврчивъ ; той не са грижи подъ кой образъ е длъженъ да намѣри истинното пазень на евангелскытъ законы, и азъ тоже малко са грижѣ да ги учѣ на този образъ. Рекохъ само : « *Бждѣте кроткы, въздържны и чельовколюбивы, защото Исусъ Христось, нашыйтъ образецъ, е былъ чельовколюбивъ и кроткъ.* » Рекохъ ёше : *обычайте са и си помагайте единъ друыму, защото сте сичкы братья и чада на единъ и сщцья отецъ, който е Богъ.* » Туй го съмъ проповѣдалъ не само на християнытъ отъ Католическата Църква, но и на наклоннытъ къмъ Реформаторската. Туй съмъ проповѣдалъ и на Маврытъ, Иудейтъ, новообърнакытъ въ христіанството, и къмъ онѣзи които отъ страхъ оставихъ религијата на башытъ си. Сичкытъ тѣзи поучавахъ на сщцата нравственность и на сщцья законъ, и много често преосвещенный, да, много често ги виждахъ да колѣничать и да викатъ съ плачь че искать да пригърнатъ таквази сладостна религија сщцытъ онѣзи които отпослѣ доро прокляхъ и похулихъ светата наша религија посрѣдъ огнёветъ.

— Той хули, Боже мой ! извика Арбуезъ, единъ священникъ на Исуса Христа смѣе да укорява священната инквизиція !

На лицемѣрното туй нападанье Жуанъ д' Авила нищо не отговори, но поглецътъ който впи въ инквизитора бѣше толкози ёсенъ, толкози студень, толкози пронизителъ, щото строгытъ Арбуезъ неможи да устои на неудовимыя му блѣсъкъ. Този, който правѣше града Севиля да трепе-